

Nieuwe uitdagingen

HOMME IDZERDA

FOTO: SIMONE VAN ES

‘De ongeschreven regel dat je niet vertrekt in de balansperiode is doorbroken.’

In mijn studententijd heb ik tijdens een zomervakantie een aantal weken gewerkt in een houtfabriek. Daar was een medewerker die de hele dag als enige taak had om de planken die uit een machine kwamen op te stapelen. Niemand mocht helpen of zijn werk overnemen. Dit was zijn werk en zijn verantwoordelijkheid.

Hoewel voor onze begrippen oersaai werk, was deze man er gelukkig mee.

In ons werk zijn wij continu op zoek naar nieuwe uitdagingen. Het meer keren uitvoeren van dezelfde werkzaamheden is aan de meesten niet besteed. We willen doorgroeien en het liefst zo snel mogelijk. Werken bij een accountantskantoor biedt over het algemeen de kansen tot doorgroei. Toch blijkt een gebrek aan doorgroeimogelijkheden een van de belangrijkste redenen om uit dienst te gaan. Een opmerkelijke constatering gezien de aanwezige uitdagingen. Ik begin steeds meer het gevoel te krijgen dat het niet zozeer de uitdaging binnen het beroep in zijn algemeenheid betreft als wel het gebrek aan uitdaging binnen de uitvoering.

Door een tekort aan voldoende ervaren personeel is het vaak niet mogelijk om genoeg werkzaamheden te delegeren. Om toch de controles adequaat uit te voeren, worden werkzaamheden door een hoger ervaringsniveau opgepakt. Hoewel het beroep nog steeds voldoende uitdaging biedt, zijn die kansen in de praktijk niet haalbaar.

Omdat de uitvoerende werkzaamheden bovenop de bestaande werkzaamheden komen, gaat dit vaak ten koste van de uitleg aan de rest van de teamleden. Aan het eind van het seizoen hebben we met z'n allen de controles weer uitgevoerd, maar geen afdoende oplossing bewerkstelligd voor het volgende seizoen. Het vooruitzicht om daarna weer een jaar hard te moeten werken zonder vooruitzicht op verbetering geeft voor velen de doorslag om te vertrekken. Opvallend vind ik daarbij te constateren dat deze conclusie al leidt tot vertrek in het voorjaar.

De ongeschreven regel dat je niet vertrekt in de balansperiode is daarmee doorbroken. Volgens mij een duidelijk signaal dat de flexibiliteit binnen de kantoren volledig is opgebruikt.

Doorgroei heeft ook negatieve kanten. In een artikel las ik dat promotie net zoveel stress oplevert als een scheiding. De reden daarvoor is dat er veel verandert en niet teruggevallen kan worden op ervaringen uit het verleden. Alles moet opnieuw worden uitgevonden.

Gelukkig staan we als accountants wel vaker buiten de werkelijkheid.

Ik ben inmiddels manager geworden, maar van promotiestress heb ik geen last. Mijn ervaringen als assistent komen nog goed van pas.